

אז כל ה"טריקס". אולם אין כל ניגוד לצרופם - בתנאי אחד :
"רוננוספרויה לברייב" - זכיות שונה וחובות שונים. ידרשו
ערבות שאין חרמית, כי יש להם ארגונים הפועלים בניגוד
להבטח - והם מוענים שאינם אחראיים למעשיהם. חרמית זו לא
תצליח.

שיחה ארוכה עם חידיד. יש לו חכמיה של כיבוש הארץ -
לא מעשית. הוא מודה שאינה מעשית. היא מחייבת כהנה כאוסן
ומצויד כהלכה של חמשת עשר אלף ורזרום של - 80,000. ועוד
לדעתו יש לנקום בקו - מדומה כמעט בכל לקור שאני מציץ.

שיחה עם אליהו על הפעולה הערבית. פתרי רוגה
לקבל הספר הלבן ומבטיח שאנשיו יצטרפו אלינו והעניינים שלנו
יסודרו גם במשטר החדש ...

יש לפעול רק בשני שטחים אלה עם אנשי האופוזיציה :

(1) מלחמה נגד הסוכסטי והסירור.

(2) דחיית פרסום הספר הלבן והתנגדות למשטר

הקרקעי החדש.

שמן סבול ש"יום הטעילים" ביגור היה מוקדש

לשכוי נגד "המנהיגים" ומצלת הקיבוץ שרוצים לפורר.

שיחה עם קליינבוים. המסלח רולין שולח חנה סקיד
מיוחד מאסריצקי לבדוק עד כמה ההרצאות של הקונסול הפולני על
כוח הרוניז. מחאימות למציאות. תשליח אינו אומד לרוויז.

יש פה לעמוד אהו בקשרים. אמרתי לקליינבוים שיבואו בדברים
עם הממשלה (לפי דבריו - עם מיניסטריאון פנים, כי מיניסטריאון
חוץ עומד תחת לחץ אנגליה) על עזרה לעליה, אימון וציוד.
נבטיח לממשלה שכל הצעירים המאומנים יוצאו לארץ - בדרך זו
או אחרת. ינסו גם לקבל רשות להקמת יחידה צאית יהודית
שחשלה בהזדמנות הראשונה לארץ.

סיחה עם רייס קליינבוים וגריינבוים על מצב הציונות
בפולין. גריינבוים מציע מינוי קומיסר מטעם ההנהלה ולשלחו לפולין
מציע לוקר. קליינבוים מציע מינוי נציגות הסוכנות בפולין בחוץ
אנשי פולין. לי נראית הצעה קליינבוים. לאחר בירור הסכמנו
להציע להנהלה מינוי ארבעה נציגים: רייס, שוורצבורג, קליינבוים,
ווייס (האחרון - מזרחי).

בערב כלפן לי אליהו: בא אליו שליח רוויזיוניסטי
וסיפר לו מה שסיפר לי נובומייסקי. הערב הם דנים ומחליטים
ומחר תצא משלחת רוויז. לווקד הלאומי.
קראתי מיד את קצנלסון, ססרתי לו דברי נובומייסקי
ואליהו נאמרתי לו שיענו למשלחת בחיוב - בחנאי של קבלת זכיות
וחובות שווים לכל שאר יהודי א"י וקבלת פרות הסוכנות.
על שני חנאים אלה לא יתכן שום מיקוח. יקבלו או
ידחו. פירוש הדבר למעשה - ביטול הנאצי. איני מניח שז'בו
יסכים לכך.

לפנות קרב שיחה ארוכה עם נבי. שאלני לחגובחנו.
 בארתי לו תכנית הפעולה שהצעתי לזה"פ. לדעתו יכריע קו זה את
 הממשלה בבטחון מוחלט. לא יעמדו בפני אמצעי מלחמה זה -
 וישנו מדיניותם. שאלני אם יוכל למסור חלק מדברי למילס.
 אמרתי שבעצמי אגיד לו כמה דברים. שאל אם יוכל למסור דברי
 לאבא. עניתי בחיוב.
 בחוגי הפקידות (הציווילית) רווחות שתי השקפות.
 הרוב סבור שהיהודים ימחאו, יצחקו וישליכו. המיעוט - המיעוט
 האויב - סבור שהיהודים יתפרצו ויחנקו הזרמנות לגמור אתם
 פעם ולעולמים.
 יתם אחר שורר בחוגים צבאיים. הללו מחיחסים בידיהם
 וחרדים לתוצאות של הספר הלבן. לדעתם עושה הממשלה טעות.
 הם סבינים שהגשמת המדיניות תתקל בקשיים מצד היהודים שלאנגליה
 לא יהיה נוח להתגבר עליהם בכוח.
 שאלני מה יעשו הפקידים היהודים. אמרתי: נחכה
 ונראה.

הראני שיר מאת משורר אנגלי (גוי) שנחפרס בירחון
 אמריקאי. ראוי לפרסום בכל בית יהודי.

המחבר הוא - W.H. Auden

נדפס ב- "ניו-יורקר", אפריל 1931.

SONG

"Say this city hasten million sould;

Some are living in mansions,

some are living in holes,

Yet there's no place for us, my dear,
yet there's no place for us.

Once we had a country and we thought it fair;
Look in the atlas and you'll find it there.
We cannot go there now, my dear,
we cannot go there now.

In the village churchyard
there grows an old yew;
Every spring it flowers anew.
Old passports can't do that, my dear,
old passports can't do that.
The Consul banged the table and said,
"If you're got no passport, you are officially
But we are still alive, my dear,
but we are still alive.

Went to a committee; they offered me a chair,
Asked me politely to return next year.
But where shall we go today, my dear,
where shall we go today.

Came to a public meeting;

the speaker stood up and said,

"If we let them in, they will

steal our daily bread."

He was talking of you and me, my dear,

he was talking of you and me.

Thought I heard the thunder rumbling in the sky,

It was Hitler over Europe,

saying: "they must die!"

O'we were in his mind, my dear,

O'we were in his mind.

Saw a poodle wearing a jacket

fastened with a pin;

Saw a door open and a cat let in.

But they were'nt German Jews, my dear,

but they were'nt German Jews.

Went down to the harbour

and stood upon the quay,

Saw the fish swimming as if they were free,

Only ten feet away, my dear

only ten feet away.

Walked into a wood; saw the
birds in the trees,
They had no politicians and song
at theirs case.
They were'nt the human race, my dear,
they were'nt the human race.

Dreamt I saw a building with
a thousand floors,
A thousand windows, a thousand doors.
Not one of them was ours, my dear,
not one of them was ours,

Ran down the station to catch the express;
Asked for two tickets to Happiness,
But every coach was full, my dear,
but every coach was full.

Stood on a great plain in the falling snow;
Ten thousand soldiers marched to and fro
Looking for you and me, my dear,
looking for you and me.
